

Malurile inimii

Gerra Orivera

M-am îmbrăcat în păduri
sub torentele atâtor dezlăcănări
să nu surpe malurile inimii
neguri fără număr sar pârleazurile
când ochiul naiv scufundă privirea în câmpul de maci
vigilența închide ochiul o clipă
mâinile îmi tac mângâieri diafane
hienă când m-adulmecă murirea să muște
consoana cancerigenă.

O asanare în aripă de înger
un taifun dizlocă un bing-bang în infinit
veșnicia lăuză
tot spațiul pe care-l poate cuprinde
alăptează în iriși
marile dezghețuri ale iubirii să nu-i împrăștie
imperiile
malul inimii pietruiește poeme
tăcerile mele forfotitoare...

Să nu miroasă tot universul a mine
va trebui să-mi tînesc lumea c-o pădure virgină
și să-nvăț perfect graiul zborurilor!